

топлитѣ страни. А пролѣтъ идатъ по наши-
тѣ мѣста, дѣто си правятъ гнѣзда.

Гнѣздото на гмурецътъ е много искус-
но направено — отъ сухи трѣви, трѣсть и
разни клончета. То не пропушта вода и ви-
наги стои надъ водата, като лодка. Може
вѣтърътъ да го движи изъ блатата, може
течението на рѣката да го влече, но яйцата
си стоятъ вътрѣ безъ да могатъ да се по-
вреждатъ, а гмурецътъ — квачка спокойно
си лежи надъ тѣхъ. Нѣкои гмурци прѣврѣз-
ватъ гнѣздото си съ жилави трѣви къмъ
нѣкой неподвиженъ прѣдметъ, за да не го
влачатъ воднитѣ течения.

Щомъ се излупятъ пиленцата, гмуркатъ
се въ водата и напушватъ гнѣздото. За по-
чивка пиленцата каатъ на гърба на май-
ка си, която съ удоволствие ги забавлява
по разни начини: ту се карлюшка като лод-
ка въ морскитѣ вълни, ту плава на лжка-
тушки съ най-голѣма ловкость, като изку-
сень акробатъ, ту се потапя дълбоко въ во-
дата и ги отхвѣрля отъ гърбътъ си, за да
ги изненада и се пошегува съ тѣхъ . . .

Гмурцитѣ сѫ много прѣдпазливи. Щомъ
усѣтятъ ловеца, гмуркатъ се въ водата, от-
бѣгватъ отъ първото си мѣсто и въ нѣкол-
ко минути изминаватъ голѣмо разстояние,
като изваждатъ само главата си надъ во-
дата, за да подишатъ чистъ въздухъ и да
разгледатъ за опасностъта . . .

Ловцитѣ ги изпѣждатъ съ добрѣ приу-
чени да плаватъ кучета. Огъ кожитѣ на
гмурцитѣ правятъ моншони (топлило за рѣ-